

Hoofdstuk 1

Met een plof laat Natasja zich languit op haar bed vallen. Heerlijk, weekend! Snel zet ze haar laptop aan en trekt daarna het zakje chips open dat ze van beneden meegenomen heeft. Terwijl de laptop opstart, legt ze haar hoofd op haar kussen. O, wat is ze moe! Dat stage zo vermoeiend zou zijn, had ze nooit verwacht.

‘Natasja! Kom nou eten!’

Natasja schrikt wakker. Verdwaasd kijkt ze op haar telefoon. Halfzes al? Dan heeft ze flink liggen pitten! Gapend rekt ze zich uit. Heerlijk, dat had ze even nodig! Ze wil net haar laptop weer inschakelen als haar slaapkamerdeur opengaat.

‘Ben jij doof of zo?’ vraagt Brent wijs. Hij loopt naar Natasja toe en kruipt naast haar op bed.

‘Hé vriend!’ lacht Natasja terwijl ze haar arm om haar broertje van zeven heen slaat. ‘Wat is er aan de hand?’

‘Ik heb al wel vijftien keer geroepen dat we moeten eten!’ zegt Brent overdreven.

‘O, dan ben ik daar zeker wakker van geworden’, lacht Natasja laconiek. ‘Alleen was ik nog niet ver genoeg wakker om het te snappen.’

‘Dat kan niet!’ zegt Brent stellig. ‘Het is echt niet zo dat jouw hoofd eerst een paar minuten op moet starten voordat je iets kan begrijpen, hoor!’

‘Ha, jij hebt daar inderdaad geen last van’, lacht Natasja. Ze

gaat rechtop zitten en geeft Brent een zachte stomp. ‘Maar ik heb echt last van opstartproblemen.’

Nu kijkt Brent zijn zus opmerkzaam aan. ‘Moet je dan niet naar de dokter?’ vraagt hij met een serieus gezicht.

Natasja schiet in de lach. ‘Wat denk je dat die eraan kan doen dan?’ vraagt ze als ze uitgelachen is.

‘Nou, misschien kan hij pilletjes geven, zodat je hoofd sneller wakker wordt’, antwoordt Brent nog steeds heel serieus.

Ineens denkt Natasja terug aan de tijd dat Brent zo ziek was en heel veel kuren kreeg. Zou hij daarom nu zo serieus zijn en over pilletjes praten?

Natasja trekt haar broertje tegen zich aan. ‘Niet zo bezorgd zijn, joh’, zegt ze zacht. ‘Ik mankeer helemaal niks. Weet je hoe je dat noemt wat ik heb?’

‘Nou?’ vraagt Brent terwijl hij Natasja verwachtingsvol aankijkt.

‘Luiheid’, zegt Natasja lachend.

Nu lacht Brent ook. Hij gaat staan en trekt Natasja aan haar been. ‘Als je lui bent, zal ik je wel helpen.’ Meteen begint hij onder Natasja’s voet te kietelen.

Natasja kronkelt op haar bed en glijdt langzaam naar de grond. ‘Brent, stoppen!’ roept ze lachend. ‘Hier kan ik echt niet tegen!’

‘Ben je nu echt wakker?’ vraagt Brent meedogenloos.

‘Ja’, hikt Natasja.

Eindelijk laat Brent haar los en loopt naar de deur. ‘Je moet nu echt komen, want anders is je eten koud’, zegt hij nog.

Langzaam staat Natasja op en loopt achter haar broertje aan naar beneden.

Na het eten haalt Natasja haar laptop naar beneden. Ze gaat op de bank zitten met haar benen op tafel.

‘Ik vind het zo stom dat je gewoon niet even helpt’, hoort ze Stefanie mopperen.

Natasja schiet in de lach als ze naar het chagrijnige gezicht van haar zusje kijkt. ‘Ach, ik krijg bijna medelijden met je’, zegt ze plagend. ‘Ik ben ma nog steeds dankbaar voor de regel dat je niet hoeft te helpen met de vaat als je gewerkt hebt!’

‘Stage is toch geen werk?’ moppert Stefanie verder.

‘Joh, doe niet zo moeilijk!’ valt Natasja dan uit. ‘Weet je wat jij eens moet doen? Eerder gaan slapen ’s avonds en niet uren met je telefoon spelen als het bedtijd is voor meisjes van veertien. Dan ben je overdag misschien ook wat gezelliger.’

‘Bemoei je er niet mee, joh!’ roept Stefanie. Ze kijkt Natasja vernietigend aan.

Natasja haalt haar schouders op en kijkt naar haar laptop. Zo, eerst de mail maar eens checken. Ze heeft er al een paar binnen zien komen op haar telefoon, maar op de laptop is het toch wat makkelijker.

Nadat Natasja de reclamemailtjes weggeklikt heeft, opent ze een mail van Rianne. Haar ogen vliegen over de regels. ‘Ma!’ roept ze als ze uitgelezen is.

Natasja’s moeder steekt haar hoofd om de kamerdeur heen.

‘Riep je?’

‘Ja, moet u horen’, zegt Natasja enthousiast. ‘Rianne vraagt of Eline en ik een midweek meegaan op vakantie. We mogen met z’n drieën in de caravan en de voortent van haar vader en Anne!’

‘Zo, wat leuk!’ reageert moeder verrast. ‘En wanneer is dat dan? Hebben jullie wel alle drie tegelijk vakantie?’

Natasja kijkt even op de laptop. ‘Ze mailt dat het in de eerste week van de meivakantie kan. Dus dan hebben we alle drie vrij.’

‘Waar staat die caravan?’ vraagt moeder. Ze loopt naar Natasja toe en bekijkt de mail.

‘Op een camping in Zeeland. Echt gaaf, aan het strand!’

‘Het zou wel erg leuk zijn als jullie allemaal kunnen. Maar heb je nog niet aangegeven dat je in de vakantie in de winkel wil werken?’

Natasja schudt haar hoofd.

‘Nou, mail dan gelijk maar terug dat het een goed idee is.’

‘Dat is echt gaaf’, zegt Natasja lachend.

‘Gezellig, hoor!’

‘Hopelijk vindt Eline het ook een leuk plan’, mompelt Natasja terwijl ze op ‘Beantwoorden’ klikt.

Als ze de mail beantwoord heeft, gaat ze terug naar haar inbox. Met gefronste wenkbrauwen bekijkt ze de afzender van de mail die net binnengekomen is. René Koolmees ... Hé, dat is die broer van Bert. Wat zou die willen? Snel opent ze de mail.

Hoi Natasja,

Je kent me waarschijnlijk wel als de broer van Bert, maar ik mail je nu namens de onderhoudscommissie van onze kerk. De komende maanden zal onze kerk uitgebreid worden met verschillende zalen en een galerij.

Zoals je begrijpt is daar geld voor nodig. We hebben als onderhoudscommissie een actieplan bedacht om geld in te zamelen voor de verbouwing. Een deel van het geld zal ook naar de zending gaan. Nu leek het ons goed om voor deze actie een poster te laten maken.

Via Bert en Eline begreep ik dat jij aan de Hogeschool Rotterdam een studie doet in de richting van ontwerpen. Klopt dat?

Je voelt het waarschijnlijk al aankomen ... Zou jij bereid zijn om mee te werken door een actieposter te ontwerpen? Je zou ons er heel erg mee helpen!

Graag hoor ik zo snel mogelijk van je of je het wat vindt. Alvast bedankt in ieder geval!

Groetjes, René Koolmees

In Natasja's hoofd buitelen de gedachten over elkaar heen. Wat gaaf! Dit is echt wat ze leuk vindt! Maar zal ze het wel kunnen?

'Ma!' roept ze voor de tweede keer.

'Wat is er?' vraagt moeder terwijl ze de kamer weer in komt lopen. 'Heb je al een reactie van Rianne?'

'O nee, dat was ik alweer vergeten', zegt Natasja verstrooid.

‘Hier, moet u dit eens lezen!’

Natasja’s moeder zakt naast Natasja neer op de bank en leest de mail.

‘Wat ontzettend leuk dat ze jou vragen, zeg!’ is moeders eerste reactie. ‘Dat is wat je uiteindelijk wilt gaan doen, toch?’

Natasja knikt langzaam. ‘Ik vind het ook wel leuk, maar ze moeten geen topprestatie verwachten’, zegt ze fel. ‘Ik kan niet ineens ...’

‘Dan hadden ze je niet gevraagd’, valt moeder Natasja in de rede. ‘Ze weten dat je nog student bent. Ze willen waarschijnlijk geen bedrijf vragen omdat het dan veel meer kost.’

Natasja haalt haar schouders op. ‘Ik snap niet waarom ze mij daarvoor vragen! Ik zit niet eens bij hen in de kerk!’

‘Nou, wat reageer je weer fel!’ roept moeder uit. ‘Je kunt toch blij zijn dat ze aan je gedacht hebben? Je doet er toch de juiste opleiding voor?’

‘Dat is zo’, zegt Natasja iets rustiger. ‘René zal het er wel met Bert over gehad hebben of hij iemand wist ...’

‘Gaat René weer naar de kerk dan?’ vraagt moeder verwonderd.

Natasja knikt. ‘Na het ongeluk voelde hij wel dat het niet goed was dat hij niet meer ging. En toen Danique hun relatie verbroken had, is hij na een tijdje weer gegaan.’

‘Bijzonder’, mompelt moeder terwijl ze de kamer uitloopt. Natasja blijft met een hoofd vol gedachten achter op de bank. Echt gaaf, zo’n opdracht! Het echte werk. Op haar stage leert ze ook een hoop, maar dit is veel echter! Zal ze

René gelijk maar terugmailen? Anders blijft ze er toch maar over denken.